

در دهه های اخیر نقش حیاتی اصلاح خطاها(بازخورد) و اثرات آن بر فراگیری اجزای زبانی، توجه ویژه ای را به خود جلب نموده و تحقیقات زیادی در مورد انواع مختلف بازخورد و اثر هر یک از آنها در روند یادگیری زبان به عمل آمده است. اگرچه تعداد کمی از آنها بر روی یادگیری یک جزء خاص واژگانی مانند هماینها تمرکز نموده اند. به منظور رفع این خلاء، تحقیق پیش رو اثر دو نوع مختلف بازخورد تحت عنوان بازخورد غیر مستقیم و بازخورد مستقیم توسط معلم و اصلاح بوسیله خود زبان آموز در استفاده از هم آیندها در متن های نوشتاری را مورد بررسی قرار داده است. شرکت کنندگان در این تحقیق ۴۵ زبان آموز فارسی زبان دختر در سطح متوسط موسسه کیش قائمشهر و در رده سنی ۱۶ تا ۲۴ سال بودند. در ابتدا آزمون تعیین سطح به منظور مشخص نمودن سطح دانش زبانی شرکت کنندگان به اجرا در آمد. نتیجه آزمون مشخص نمود که همه زبان آموزان شرکت کننده در سطح متوسط هستند. سپس زبان آموزان به طور تصادفی به دو گروه تحت آزمایش و یک گروه شاهد که هر گروه شامل ۱۵ نفر بود، نامگذاری شدند. در مرحله بعد یک پیش آزمون به منظور سنجش دانش زبان آموزان از هم آیندها اجرا شد.

سپس در مرحله درمان دو گروه تحت آزمایش بازخورد را به صورت مستقیم و غیرمستقیم بوسیله معلم دریافت نمودند در حالیکه گروه شاهد هیچ بازخوردی بر اشتباهات هم آیندی خود دریافت نکردند. بعد از این مرحله آزمون نهایی به منظور تعیین اثرات بازخورد به اجرا در آمد و نتایج پیش آزمون و آزمون نهایی بوسیله نرم افزار آماری **SPSS** بررسی شد. یافته های تحقیق نشان داد نه تنها بازخورد اثرات مثبتی در مراحل یادگیری زبان دارد بلکه گروهی که بازخورد غیرمستقیم دریافت کردند دارای عملکرد بهتری در آزمون نهایی نسبت به گروه دیگر بود.